

Nr 264.

Av herrar **Hagberg** i Luleå och **Brädefors**, om upphävande av lagen om krigsdomstolar och rättegången därstädes samt av strafflagen för krigsmakten m. m.

»Strafflagen för krigsmakten» och »Lagen om krigsdomstolar och rättegången därstädes» utlämna militärmanskapet åt befälets godtycke, placerar manskapet under en diktatur ofta nog utövad av rent fascistiskt inställda officerare. Den allmänna opinionen är också särskilt bland ungdomen och inom arbetarklassen mot de s. k. krigslagarna, därför att de ställer det värnpliktiga och det stamanställda manskapet i en ofri undantagsställning genom de hårda straffbestämmelserna. Förutom detta måste man understryka, att de officerare, som handha mål vid krigsdomstolarna, icke äro skickade för detta ändamål och betraktas allmänt såsom inkompetenta att sköta dylika uppdrag.

Med hänsyn till militärmaktens betydelse i samhället framgår det, vilken fascistfara det nuvarande officersgodtycket innebär, och alla arbetarrepresentanter samt alla den fascistiska diktaturens fiender måste göra allt för att slå tillbaka denna fara. Hur den allmänna stämningen alltmer gör gällande, att militärmanskapet skall ha samma demokratiska rättigheter som den övrig befolkningen, visar exempelvis den motion, som Stockholms socialdemokratiska arbetarkommun på förslag av Georg Branting i oktober 1935 antog till sin partikongress, och i vilken motion kongressen föreslås följande uttalande:

»Beträffande krigsmaktens demokratisering anger kongressen såsom partiets krav vid antagande av en ny försvarsorganisation att manskap och befäl skola tillerkännas samma förenings-, församlings- och yttrandefrihet som övriga svenska medborgare; att inga andra inskränkningar få göras i dessa demokratiska rättigheter än de som betingas av tjänstens fullgörande och kravet på militärmaktens skydd mot sådana strävanden, som vilja bruka demokratin inom krigsmakten till förgörande av demokratin överhuvud taget; att åtgärder vidtagas för en demokratisk rekrytering av befäl och fast anställd personal; samt att underbefäl i en helt annan utsträckning än nu beredes tillfälle att avancera till officersbeställningar, även i högsta grader.»

Något måste göras för att avvärja den fara, som ligger i det envälde vilket tillerkännes officerskåren. Och då samtidigt militärmanskapet vill krigslagarnas avskaffande, så är detta kravs genomförande en av de åtgärder mot den fascistiska diktaturfaran, som säkerligen kommer svenska folket till nytta. Vi föreslå därför,

att riksdagen beslutar att »Lag om krigsdomstolar och rättegången därstädes» samt »Strafflagen för krigsmakten»

upphäves och att alla anordningar vidtagas, som äro nödvändiga i och för avskaffande av de undantagslagar, som gälla för militärmanskapet.

Stockholm i januari 1936.

Hilding Hagberg.

J. H. Brådefors.